

članova (čl. 50, st. 2). Ustav i Zakon o udruženjima zabranjuju, *ex constitutio* odnosno *ex lege* tajna i paravojna udruženja.

Zakon o udruženjima zabranjuje javnu upotrebu vizuelnih oznaka i simbola udruženja koje je zabranjeno (čl. 50, st. 5). Zakon, međutim, u poglavlju u kome propisuje kaznene odredbe, ne predviđa nikakvu kaznu za nepoštovanje ove zabrane. Udruženje „Otačastveni pokret obraz“ koje je Ustavni sud zabranio u 2012.

godini.<sup>511</sup> i dalje ističe svoje simbole. Uoči parlamentarnih izbora u maju 2014. godine u Beogradu su mogli da se nađu pamfleti i poster i Srpske radikalne stranke na kojima je bio i logo udruženja „Srbski obraz“ koje je istovetan logou zabranjenog udruženja. Udruženje „Srbski obraz“ je nesumnjivo idelošli sukcesor zabranjenog udruženja a ima i istog lidera. U junu 2014. godine „Srbski obraz“, Srpska radikalna stranka i udruženje „Naši“ organizovali su protest ispred zgrade u kojoj je sedište Evropske unije u Beogradu pod nazivom „Zaustavite ubijanje ruske dece u Donjecku, Lugansku i Slavjansku“. Na skupu su takođe korišćena obeležja zabranjenog udruženja, a koliko je Beogradskom centru za ljudska prava poznata, povodom toga nisu pokrenuti bilo kakvi postupci.

Zakon o zabrani manifestacija neonacističkih ili fašističkih organizacija i udruženja i zabrani upotrebe neonacističkih ili fašističkih simbola i obeležja dodatno zabranjuje delovanje organizacija koje u svojim programima i statutima afirmišu neonacističke i fašističke ideje. Zakon predviđa da će protiv udruženja, koje zastupa neonacističke i fašističke ciljeve i ne poštuje zabrane predviđene Zakonom, biti pokrenut postupak za brisanje iz registra (čl. 2, st. 2). Dakle, Zakon ne uvodi nov osnov za zabranu udruženja, već osnov za pokretanje postupka za brisanje iz registra. Imajući u vidu to da organizacije koje zastupaju ovakve ideje uglavnom nisu registrovane i često deluju kao tajna udruženja, kakvo je primera radi udruženje „Combat 18“, ovakva zakonska sankcija je gotovo apsurdna. Ukoliko neonacističke ili fašističke ideje propagira član registrovanog udruženja, udruženje će biti prekršajno kažnjeno novčanom kaznom, s tim što Zakon ne zahteva da je to lice postupalo u konkretnom slučaju u svojstvu člana, niti je neophodno da je udruženje njegove postupke podržalo, odobrilo ili tolerisalo. Ovako propisano, automatsko kažnjavanje udruženja za aktivnosti članova može da ugrozi slobodu udruživanja jer udruženja ne mogu da kontrolišu niti da imaju uvid u sve postupke svih svojih članova. Konvencija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije propisuje da države članice osuđuju svaku propagandu i sve organizacije koje su vođene idejama ili teorijama zasnovanim na superiornosti neke rase ili grupe lica izvesne boje ili izvesnog etničkog porekla ili koje žele da opravdaju ili podrže svaki oblik rasne mržnje ili diskriminacije i obavezuje države da proglase za nezakonite i da zabrane organizacije i aktivnosti organizovane propagande i svaku drugu vrstu propagandne aktivnosti koje podstiču na rasnu diskriminaciju i koje je pomažu, kao i da proglase da je učešće u ovim organizacijama ili u njihovim aktivnostima zakonom kažnjivo delo (čl. 4, st. 1). Donošenjem i primenom ovog zakona Republika Srbija postupa u skladu sa obavezama koje je preuzela ratifikacijom Konvencije o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije. Međutim, Zakon je potrebno dodatno precizirati kada je u pitanju prekršajno kažnjavanje udruženja i neophodno je da Zakon definiše pojam „neonacistička i fašistička ideja i obeležje“. Takođe Zakon zabranjuje „bilo kakvo delovanje neonacističkih i fašističkih udruženja“ i ne zahteva da je prethodno Ustavni